

kommissionen ikke er en Myndighed, som i særlig Grad er indrettet paa at foretage den verdslige Mægling. Det kan imidlertid godt være, at det vil falde meget vanskeligt at faa en passende anden Regel formuleret. De Bøder, som er fastsat i § 77 for den Ægtefælle, som ikke møder til Mægling og Vilkaarsforhandling, er utvivlsomt for smaa, de er kun sat til fra 4 til 20 Kr.

Der kunde saa være enkelte andre Bemærkninger at gøre til Lovforslaget, men jeg ventser som sagt, at det bliver henvist til et Udvalg, og der kan vi forhandle os til Rette. Jeg skal endnu kun udtale Ønsket om, at Lovforslaget kan blive gennemført i denne Samling i alt væsentligt i den Form, hvori vi har modtaget det fra Landstinget.

Trier: Da det ærede Medlem Fru Helga Larsen er forhindret i at være til Stede, skal jeg paa mit Partis Vegne gøre et Par Bemærkninger om Lovforslaget. Som det foreligger, er det et Bevis paa, hvor ulykkeligt egentlig det Ægteskab er, som er indgaaet mellem Højre og Venstre, og som har paavirket Aanden i Lovforslaget. Det er Hovedindtrykket, at dette ulykkelige Ægteskab har bevirket, at Reaktionen har ødt sig ind i den højtærede Justitsminister, saa han ikke ved, hvordan han skal slippe ud af det. Spørgsmaalet om tvungent borgerligt Ægteskab eller den fakultative Ordning har været diskuteret ofte, men jeg har Indtryk af, at dette ulykkelige Ægteskab mellem Regeringspartierne har medført, at Venstre for første Gang i dette Aarhundrede, og jeg tror overhovedet for første Gang, har forladt sit gamle aandsfri Standpunkt om tvungent borgerligt Ægteskab og er gaaet over til det, om jeg saa maa sige uordnede System, med den fakultative Ordning. Jeg vilde ønske, at det ærede Medlem Hr Brorson, der forleden, da vi talte om Jordlove, traadte op imod den Uordentlighed, der var i det sønderjydske Lovforslag, som Landbrugsministeren havde forelagt, idet det gav Regler baade efter den ene Lov og efter den anden Lov, saaledes at man kunde vælge, ogsaa vilde træde op her og protestere imod, at man, idet man bruger Betegnelsen valgfri, i Virkeligheden favoriserer den ene Form for Vielse fremfor den anden. Men jeg skal, da dette Spørgsmaal er blevet diskuteret Aarene igennem, kun pege paa det ene Punkt, at hvis dette Lovforslag gennemføres i den Form, det nu har, betyder det, at Folketinget forlader sit gamle Standpunkt, at den højtærede Kirkeminister, som har arbejdet for

tvungen borgerlig Vielse, ogsaa faar det som en Fjer i Hatten, naar han gaar af, at han endelig har kunnet faa et Lovforslag gennemført, som er stik imod det, han har arbejdet for siden Aarhundredets Begyndelse og tidligere. Jeg skal ikke omtale selve Hovedspørgsmaalet mere, det bliver der Lejlighed til ved tredje Behandling, men skal altsaa kun gøre opmærksom paa, at jeg ikke forstaar, hvad det er for Forhold, der for Øjeblikket har forvandlet Folketinget, som gennem 25 eller 30 Aar har holdt paa det tvungne borgerlige Ægteskab, forvandlet det saaledes, at det skulde gaa til en anden Afgørelse, men jeg er jo efter Venstres Ordførers Udtalelser ikke i Tvivl om, at man agter at gøre det.

Jeg skal derefter gaa over til at omtale nogle ganske enkelte Bestemmelser. Ved Folketingets sidste Vedtagelse af Ægteskabslovforslaget fandtes der en Bestemmelse om, at den Kvinde, som var forlovet og fik et Barn med sin forlovede, men hvis Forlovelse saa blev ophævet væsentlig paa Grund af Mandens Skyld, blev, om jeg saa maa sige, socialt stillet bedre, end det for Øjeblikket er Tilfældet, at hendes Barn blev betragtet som ægtefødt o. s. v. Denne Bestemmelse er desværre ikke nu medtaget i § 2, og saa vidt jeg kan skønne, er Grunden dertil kun Juristeri fra den højtærede Justitsministers Side, idet han vil hævde, at den ikke hører hjemme under denne Lovs Omraade.

Jeg skal dernæst omtale Betingelserne for Ægteskabets Indgaelse. Jeg kan ikke nægte, at naar den høje Regering har den Opfattelse af Ægteskabet, at det ogsaa skal kunne indstiftes kirkeligt, at det altsaa skal være en Institution, som omgærdes med Ærværdighed, saa synes jeg, det er i den allerstærkeste Modstrid dermed, naar man fastholder en Bestemmelse som den i Lovforslagets § 19 om, at en Mand, der er under vedvarende Fattigforsørgelse her i Landet, ikke maa indgaa Ægteskab uden Samtykke fra sin Forsørgelseskommune. Skønt Ægteskabet er noget saa ærværdigt, skal det altsaa efter denne Paragraf gøres til Genstand for Overvejelser, om det maa indgaaes eller ikke, ud fra rent kommunaløkonomiske Hensyn, ud fra Hensynet til, om Forsørgelseskommunen kan tjene mest eller tabe mest ved, at vedkommende gifter sig. Ligesom mine Partifæller i Landstinget maa jeg absolut tage Afstand fra denne Bestemmelse.

Endvidere er der Bestemmelsen i Lovforslagets § 18, der siger: Naar Personer, af hvilke den ene tilhører et Trossamfund, hvortil den anden ikke hører, agter at ind-